

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Adriano [et] socijs martyribus. Cap[itulum]. Iij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mese septembri occurribus. Fo. ccxii.

ē marie aliquā to tempore fidèles latuit. Conigit autē ut refert iohannes belerū: Quidam sanctus vir cotēplationi sedule vacās: singulis annis. vi. idus septembri iocundissimos angelorum cantus audiret. Qui dominum instanter orauit: vt sibi renelaret: cur ea die tm̄: et non alia hęc audiret. Denumq̄ respōsum accepit: Qvirgo maria. vi. idus septembri nata fuit: de cūlū natūrātē celestis curia solemnitatem facit: mandans vt hęc filiū ecclie manifestaret: ut concordes fierent in tali festo celesti curie. Qui cum hęc summo pontifici et alijs intimis ser: et illi scripturis et antiquitatū testimonijs veritatem virginis extunc ipa die celebrādam uniuersaliter statuerūt: videlicet. vi. idus septembri.

De sancto Adriano et sociis martyribus.

Lap. liij.

Adrianus

martyr. cti. xxviii. altis apud nī comediam passus est sub ipse ratore maximilano. Qui cum in p̄fata clūtate degereret. Ius sit omnes xp̄ianos comprehēdi: inter quos. xxviii. sunt detenti: et ante ipsum adduci. Quos imperator: nervis crudis iussit cedi: et la p̄dibus ora eorum contundit: et annotato viii: cuiusq; nomine ferro vinctos in carcere reclusi fecit. Quorum cōstantiam et fidem videntis adrianus prior officij militaris: conuersus ad xp̄m cum eorum nomina scriberentur fecit et se cum iōpis annotari: dicendo se christianum esse. Quod audiens imperator ipsum sacrificare nolentem: cum ceteris similiiter ferro vinctum in carcereponi mandauit. Natalia ho vxor eius que christiana erat: audiens verum carcera tum et causam ignorans: plurimum quidem doles fle re cepit: sed cum dīdicisset: Q propter xp̄i fidē hoc patere: gaufa ad carcere eucurrit: et vincula viri sui et aliorum osculari cepit: et virum suum multis sermonibus exhortari admonens et terrena sperneret: et omnes attinentes contem neret: et ad celestia semper intenderet. Adria nus ho eidem promisit: ut secura iret: quia ea sc̄cerfaret: et finem suum per martyrium vide ret. Illa quoq; virum suum altis sanctis recō mendans: ut cum hortaretur: ad domum suam rediret. Postmodum audiens adrianus dī sue passionis adesse: das munera custodibus: et sanctos qui cū eo erant prebēs fideiūssores: abiit domum vocare natūlam: ut ei promiserat: ut eorum passionibus p̄sens esset. Illa ho audiens per nūcium q; vir suus veniret non credebat: donec famulus domus dominū ei adesse nūcivit. At ipsa putans q; martyrium refugisse: et circa solutus esset: amarissime st̄re cepit;

et ostium domus cōtra eum clausit dīris sermōnib; exprobās et: Q tpm dominū abnegasset. Quod audiens adrianus admirabatur: et gaudebat: et ex hoc ad martyriū ardenter effecrus est. Et cum instaret precibus: ut ei tanuam appetire: et narrans ei qualiter sanctos martyres p̄ se obfides dederat: et qualiter ad eam reuisen dam venerat. Natalia eundem cum gaudio suscepit: et se in osculantes ad carcere muli abierunt: ubi natalia per. viij. dies sanctorum vleera exergebat. Statuta autē dīc: maximus nos eos sibi p̄sentari fecit: qui resoluti pēns: quia ambulare non poterāt: velut animalia portabantur. Adrianus ho retro vinctis mansibus sequebatur: et natalia cum eo deambulans tpm hortabatur. Et cum sacrificare noller: iussit imperator: a quattuor validissimis viris ipm gravissime et diutius cedit: ita ut eius viscera effundentur. Deinde ipm una cum alijs in carcere trudit. Ad quem accedens natalia tpm facētem et pene euiscerari dulciter rofouebat: cui exē ple et alie matrone christiane ceteris sanctis intra carcere ministrabant. Et cum hoc imperator comperisset et mulieres carcere ingredi prohibuisset: omnes se toronderunt: et mutato habitu vīlibus vestibus induit: sanctos visita re non defisterunt. Quod audiens maximianus precepit: ut omnes martyres fractis cruribus interirent. Timentis ho natalia ne vir suis alios ruin supplicijs expaueret: rogauit ministros: ut ab eo inciperet: abscessis ergo ab eo pedibus curribusq; contractis: cum adhuc superruueret rogatu natalie manum ei p̄ficerent: ut alijs qui plura passi fuerant compar esset. Quo facto ipm deo reddidit. Eteri ho pedes vitro protendentes: sic crurifragio ad dominū migraverunt: rex autem corpora eorum cremari mandauit: sed natalia manum adriani in finu absco dit: verum subito imbre vehementissimo erum pente: igne et extincto corpora martyrum illesa seruata sunt: que a xp̄ianis rapta constantinos polim sunt delata: ibsq; digno honore tumulata: qui passi sunt. vi. idus septembri circa annum domini. ccxx. Qualiter autem natalia inde processit: supra in eius historiā actum est hālen. decembri.

De sancto Adriano papa et confessore.

Lap. liij.

Adrianus

papa huius nominis primus na tione romanus ex patre Theodooro de regione vialata. Stephanus tertio pontifici romano in episcopatu successit: et sedis annos. xxiiij. menses decem: dies. xviii. hic sanctissi